

ΠΕΡΙ ΑΙΘΕΡΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Ο Αιθέρας στην αρχαιότητα, Ακασικά αρχεία, και κβαντική φυσική

Αρχαίες θεωρίες για τον αιθέρα

Ο αιθέρας ήταν το πέμπτο στοιχείο (πεμπτουσία), μαζί με τη φωτιά, τον αέρα, το νερό και την γη, από τα οποία ήταν φτιαγμένος ο κόσμος (Αριστοτέλης). Ενώ τα προ-ηγούμενα στοιχεία δομούσαν τον κόσμο των ανθρώπων, ο αιθέρας πίστευαν ότι δομούσε τον υλικό ουρανό, τους πλανήτες, τα άστρα και γενικά τον υπόλοιπο κόσμο. Αν και εθεωρείτο επιστημονικά «νεκρός», εδώ και έναν αιώνα, ο Αιθέρας εμφανίζεται και πάλι στο προσκήνιο, ως μια θεωρία, για την ερμηνεία της παρατηρούμενης, αλλά ανεξήγητης «θάλασσας ενέργειας» και του «κοχλάζοντος κενού», που μας περιβάλλει. Ο αιθέρας είναι απίστευτα λεπτός και διαπερνά τα πάντα, άβια και έμβια.

Οι σύγχρονοι επιστήμονες φυσικοί πλέον, κατά πλειοψηφία, δέχονται ότι ο χώρος που μας περιβάλλει, αλλά και το Σύμπαν, είναι γεμάτα από «κοσμικό αφρό» (από αιθέρα, δηλαδή). Διαμέσου αυτού του «αφρού», γίνονται όλες οι ενεργειακές και υλικές αλληλεπιδράσεις στο ορατό Σύμπαν. Είναι αόρατος στους ανθρώπους, πάρα πολύ λεπτός, που διαπερνά τα πάντα. Τόσο η Κβαντική Ηλεκτροδυναμική, όσο και η Κβαντική Φυσική Στοιχειωδών Σωματιδίων, δέχονται ότι ο Κβαντικός αφρός είναι μια τεράστια και αόρατη δεξαμενή διαρκούς προσφοράς και απορροής υλοενέργειας, επάνω στην οποία στηρίζεται ο ορατός κόσμος. Πρόκειται για την αποκαλούμενη «Ενέργεια Μηδενικού Σημείου» (Zero-point Energy).

Σοφοί και ιδιαίτερα σκεπτόμενοι ερευνητές από τα πανάρχαια χρόνια, υποστήριζαν ότι υπάρχει ένα κοσμικό πεδίο που συνδέει τα πάντα, ένα είδος διαχρονικού και αιώνιου αρχείου στο οποίο είναι καταγεγραμμένα όλα όσα έχουν συμβεί ποτέ στο σύμπαν (εικόνες, ήχοι, γεγονότα, κλπ.), όπου διασώζονται όλες οι πληροφορίες.

Brain-Spiritual-Soul

Το πεδίο αυτό ονομάστηκε Ακασικό αρχείο ή Ακασικό πεδίο ή Ακασικό χρονικό (Akashic field ή A-field). Είναι η διαρκής μνήμη του σύμπαντος, το διαρκές αρχείο όλων όσων συμβαίνουν και έχουν συμβεί ποτέ σε όλο το σύμπαν.

Πρόσφατες ανακαλύψεις στην προωθημένη φυσική δείχνουν ότι το Ακασικό πεδίο (πάντοτε επιστημονικά θεωρούμενο), είναι πραγματικότητα και αντιστοιχεί στο πεδίο zero-point των επιστημόνων.

Το πεδίο αυτό αποτελείται από μια θάλασσα κοσμικής ενέργειας από την οποία γεννώνται άτομα, γαλαξίες, αστέρια και πλανήτες.

Το Πεδίο Μηδενικού Σημείου–Zero Point Field, αποτελείται από (και ευρίσκεται μέσα σε) Ενέργεια Μηδενικού Σημείου–Zero Point Energy), μια πραγματική θάλασσα ενέργειας μέσα στην οποία κολυμπάμε, όπως τα ψάρια στην θάλασσα, μην έχοντας καμία αντίληψη της απεραντοσύνης του περιβάλλοντος.

Μία από τις βασικές αρχές της Γενικής Θεωρίας της Σχετικότητας είναι ότι το απόλυτο κενό είναι εντελώς άδειο από ύλη και ενέργεια. Από την κβαντομηχανική όμως γνωρίζουμε ότι το απόλυτο κενό είναι γεμάτο ενέργεια. Σε ένα κενό, μετά από την απομάκρυνση όλης της ύλης και ενέργειας εξακολουθούν να υφίστανται απρόβλεπτες, τυχαίες διακυμάνσεις της λεγόμενης ενέργειας του κενού (μηδενικού σημείου). Δηλαδή, η έννοια περί απολύτως κενού χώρου, δεν ισχύει πλέον στην επιστήμη. Υπάρχει στην θέση του κενού χώρου, ένα άπειρο πεδίο κοχλάζουσας δραστηριότητας, όπου μικροσκοπικά ηλεκτρομαγνητικά πεδία, διακυμαίνονται συνεχώς, ακόμα και όταν οι θερμοκρασίες αγγίζουν το απόλυτο μηδέν (-2730 C, η κατώτατη δυνατή θερμοκρασία στο σύμπαν, σύμφωνα με τις σημερινές επιστημονικές προσεγγίσεις).

Εντός του Σύμπαντος χώρου και εντός του “κβαντικού αφρού” (αιθερικού πεδίου), δραστηριοποιούνται τα μορφογενετικά πεδία, τα οποία «αντλούν» ενέργεια και “πληροφορίες” από το Πεδίο Μηδενικού Σημείου–Zero Point Field (τα Ακασικά αρχεία). Στην εξελικτική βιολογία, το μορφογενετικό πεδίο (morphogenetic field) είναι μια ομάδα κυττάρων που είναι ικανά να αντιδρούν σε διακριτά και τοπικά βιοχημικά σήματα, οδηγώντας σε συγκεκριμένες μορφολογικές δομές ή όργανα.

quantum-consciousness

Ο Dr. Sheldrake υποστηρίζει πως η μνήμη, η εξέλιξη και η μάθηση συμβαίνουν έξω από το νου. Ισχυρίζεται πως η μεταβολή, η εξέλιξη και η εμβρυακή ανάπτυξη δεν ρυθμίζονται απ’ την αλληλεπίδραση των DNA και του περιβάλλοντος, όπως πίστευαν μέχρι τώρα οι βιολόγοι. Ακόμη ισχυρίζεται πως τα έμβρυα και ο εγκέφαλός τους αναπτύσσονται συντονιζόμενα με μια καινούργιου είδους (άυλη) διασταλτική δύναμη που ονομάζεται μορφογενετικό πεδίο.

Όπως ένα μαγνητικό πεδίο δίνει τον προσανατολισμό για τα ειδικά σχήματα που θα δημιουργήσουν τα ρινίσματα του σιδήρου, έτσι και αυτή η καινούργια δύναμη, μπορεί να σχηματίσει σώμα και νου.

Με άλλα λόγια, η θεωρία προτείνει ότι κάθε συγκεκριμένη μορφή που παράγεται, είναι πανομοιότυπη με την προϋπάρχουσα, γιατί ‘θυμάται’ τη μορφή της μέσω της επανάληψης και ότι κάθε νέα μορφή με παρόμοια χαρακτηριστικά, θα χρησιμοποιήσει το πρότυπο των ήδη υπαρχόντων μορφών, σαν οδηγό για την εμφάνισή της. Έτσι είναι πιθανόν, μέσω αυτής της διαδικασίας, να παράγονται από την φύση, διαμέσου των γεωλογικών αιώνων και στα πλαίσια των προαιώνια θεσπισμένων απο τον Θεό-Δημιουργό, νόμων, ομοιώματα-simulacra, τα οποία είναι αντίγραφα παλαιότερων υπαρχόντων (φυσικών ή τεχνητών) που για κάποιο λόγο, έχουν εξαφανισθεί.

Quant Connect

Η Θεωρία της Συνεχούς Δημιουργίας

Ο Paul A. LaViolette είναι ο δημιουργός της Θεωρίας της Συνεχούς Δημιουργίας.

Σύμφωνα με αυτή, ύλη αναπαράγει όμοια ύλη («Αρχή της Δημιουργίας του δημιουργού του σύμπαντος»), με όμοια κινητική κατάσταση και η ενέργεια (υπό

μορφή θερμότητας) αναπαράγει ενέργεια (υπό μορφή θερμότητας). Υποστηρίζει την Μορφογένεση (ΘΕΩΡΙΑ ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ) των διαφόρων υλικών (πετρωμάτων και σωμάτων) η οποία δεν ερμηνεύεται με κανέναν από τους υπάρχοντες νόμους τής φυσικής, της χημείας και των μαθηματικών.

Ο σχηματισμός τών υλικών, σύμφωνα με εκείνον, οφείλεται, όχι στην χημεία, αλλά στον τόπο που βρέθηκε το υλικό αυτό. Αποδεχόμαστε έτσι την ύπαρξη ενός μη ομοιογενούς πεδίου που διαμορφώνεται τοπικά και είναι υπεύθυνο για τις παρατηρούμενες ιδιαιτερότητες των πετρωμάτων από τόπο σε τόπο. Δεχόμαστε δηλαδή ότι ο χώρος και τα μορφογενετικά πεδία, επιβάλλουν τις εκάστοτε διαφοροποιήσεις.

Έτσι σύμφωνα με την θεωρία αυτή, είναι πιθανόν τοπικά, σε κάθε περιοχή, με το πέρασμα των γεωλογικών αιώνων, η φύση, νομοθετημένη και ρυθμιζόμενη απο τον έλλογο Δημιουργό Θεό μέσα στα πλαίσια των γνωστών, (αλλά και των περισσότερων άγνωστων επι του παρόντος νόμων του Σύμπαντος και της μητέρας φύσεως), να “σμιλεύει”, να “αποτυπώνει” σχήματα με “πατρών-πρότυπο”, δείγματα απο την ίδια την φύση. Και αυτή η διαδικασία είναι συνεχής, μέχρι το τέλος του παρόντος κόσμου και της ιστορίας του.

ΠΗΓΗ : thesecretrealtruth.blogspot.com

Αιθέρας: “ Ο μέγας ενδιάμεσος ” μεταξύ ψυχής και ύλης

Το εν λόγω πρότυπο, από τους αρχαίους προγόνους μας, τους Κοσμικούς Έλληνες, είχε όνομα. Ονομαζόταν Αιθέρας από τον Αριστοτέλη και Αείζων Πυρ από τον Ηράκλειτο. Στον δε Τίμαιο του Πλάτωνα γίνεται μία ακριβής, συμβολική αλλά και ακραία ταυτόχρονα περιγραφή του πώς αυτός ο Αιθέρας παράγει την ζωή και την Φύση, όπως την παρατηρούμε και την γνωρίζουμε εμείς οι άνθρωποι που είμαστε μέρος της.

Στον Τίμαιο ήδη γίνεται σαφής αναφορά για το DNA, το οποίο περιγράφεται ως τα εκατομμύρια «καρφιά» που στηρίζουν τις μίξεις από την μεριστή και την αμέριστη ουσία του Σύμπαντος, η οποία σε συνδυασμό με τον νου παράγει τον άνθρωπο και τα ζωτικά του κέντρα.

ΑΙΘΗΡ, Ο ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΩΝ

Η πέμπτη αυτή ουσία, ο Αιθέρας, είναι το επωνομαζόμενο πράνα της ινδικής φιλοσοφίας, που διαπερνά όλη την Δημιουργία. Πρόκειται για τη vis vitalis (ζωτική δύναμη) της αλχημικής Δύσης που κρυφά, κάτω από καθεστώς συνεχών διώξεων στους «μελανούς» αιώνες του χριστιανικού μεσαίωνα, ενέπνεε τους διακόνους της έρευνας και της γνώσης. Είναι η καθοριστική δομή από την οποία παράγεται το Παν.

Ο Αιθήρ ή Αιθέρας ήταν για τους Αρχαίους Έλληνες ότι πιο σημαντικό για την ύπαρξη του Σύμπαντος. Στον αιθέρα κρυβόταν λοιπόν το μυστικό τής ύπαρξης τού κόσμου μας και καθ' επέκταση και της δικής μας.

Στην αρχαιότητα πίστευαν πως όλος ο κόσμος ήταν γεμάτος από ένα υλικό λεπτό, αέρινο, σχεδόν άυλο, που οι Έλληνες ονόμαζαν Αιθήρ. Ο Πυθαγόρας πίστευε στην ύπαρξη του αιθέρα ως «πέμπτο στοιχείο» της Φύσης, (εξού και η λέξη πεμπτουσία).

Ο Αιθήρ δεν ήταν γνωστός μόνο στην Αρχαία Ελλάδα , αλλά συναντάται σε όλους τους μεγάλους αρχαίους πολιτισμούς. Οι Κινέζοι τον ονόμαζαν «Κι» , οι Ιάπωνες «Τσι» και οι Ινδοί «Πράνα». Ο Αιθέρας, είναι το μοναδικό κλειδί, που ανοίγει την πόρτα για την πλήρη κατανόηση της ύπαρξης και της προέλευσης του κόσμου μας.

Υπάρχει διάχυτη η εντύπωση στους φυσικούς, αλλά και σε όλους εκείνους που ασχολούνται με το ζήτημα ότι η σύγχρονη επιστήμη έχει ρίξει για τα καλά τον αιθέρα στο χρονοντούλαπο τής Ιστορίας προχωρώντας σε ανακαλύψεις και εξελίξεις που απέχουν έτη φωτός από τις απόψεις ύπαρξης τού αιθέρα. Ωστόσο οι ανακαλύψεις τής σύγχρονης επιστήμης στην πραγματικότητα επιβεβαιώνουν κάθε τόσο ότι ένα φάντασμα συνεχίζει να δρα εκεί έξω.

Το κείμενο που μεταφράστηκε και ακολουθεί γράφτηκε από τον επιστημονικό συνεργάτη των «Νιου Γιουρκ Τάιμς» Μάλκολμ Μπράουν και αναφέρει το απρόσμενο.

Παντού εκεί έξω και παντού μέσα συνεχίζει να υπάρχει κρυμμένο στους νόμους τής φυσικής το φάντασμα τού Αιθέρα.

«Κανένας δεν μπορεί να τον δει, να τον μυρίσει και να τον αγγίξει, ωστόσο η ανθρωπότητα φαίνεται ότι νιώθει την ύπαρξή του σχεδόν από τότε που υπήρχε η γραφή».

Τι είναι όμως ο αιθέρας και πώς μπορούμε να τον προσεγγίσουμε;

Ο Αριστοτέλης ορίζει για τον Αιθέρα τα εξής: «Η ύλη εμφανίζεται με τη μορφή των πέντε στοιχείων ή σωμάτων (γη, ύδωρ, αήρ, πυρ και αιθήρ) πάνω από τον υπερσελήνιο χώρο. Αυτό το πέμπτο στοιχείο είναι και η πεμπτουσία του Σύμπαντος.»

Ο Αριστοτέλης ορίζει λοιπόν τον αιθέρα, ως τη Πεμπτουσία του Σύμπαντος. Ως δηλαδή το πέμπτο στοιχείο που ενώνει τα άλλα τέσσερα στοιχεία, λειτουργώντας σαν μία κόλλα θα λέγαμε σήμερα, αλλά και που ταυτόχρονα είναι μια ουσία που αποτελεί τη γενεσιουργό αιτία των άλλων τεσσάρων στοιχείων. Στην Ακαδημία του Πλάτωνα όπου μελετήθηκαν τα πέντε στερεά πολύεδρα, τα οποία συμβόλιζαν τα πέντε παραπάνω δομικά στοιχεία του σύμπαντος, ο αιθέρας συμβολιζόταν ως δωδεκάεδρο.

Η επιστημονική κοινότητα ορίζει τον αιθέρα ως το ρευστό του κενού που είναι υπεύθυνο για τη δημιουργία της ύλης και διάδοσης του φωτός.

Η εργασία του φιλοσόφου και φυσικού ερευνητή του 19ου αιώνα Μαρσελίνου Μπερτέλο, με τίτλο Οι Έλληνες και η ιστορία της Αληθείας, αποκαλύπτει σε όλη της την έκταση αυτή τη γνώση που πάντα υπήρχε.

Ο ίδιος ο Νεύτων και όλοι οι μεγάλοι θεμελιωτές των σύγχρονων Φυσικών Επιστήμων συνέχισαν αυτή την παράδοση και τη μελέτη γύρω από τον Αιθέρα. Ήταν δε τόσο κρίσιμης σημασίας για όλα τα επιστημονικά μοντέλα, με βάση τα οποία χτίστηκε ο σημερινός μας κόσμος έτσι όπως τον γνωρίζουμε, που σιγά-σιγά η φύση του Αιθέρα άρχισε να συγκεντρώνει ολοένα και περισσότερους μελετητές. Τέτοιες μελέτες πραγματοποίησαν ο Tesla, ο Βίλχελμ Ράιχ με την Οργόνη, και πολλοί άλλοι, οι οποίοι παρήγαγαν άμεσα τεχνολογικά επιτεύγματα τεράστιας σημασίας για την πρόοδο της Ανθρωπότητας, προσिता στον κάθε άνθρωπο αυτής της γης.

Ωστόσο, αυτό σήμανε και το τέλος του Αιθέρα.

Ανάμεσα στους επιστήμονες του 19ου αιώνα που υπεράσπιζαν τη θεωρία του Αιθέρα ήταν και ο μεγαλοφυής Σερβοαμερικάνος Νικόλα Τέσλα, ο εφευρέτης των επαγωγικών κινητήρων εναλλασσόμενου ρεύματος, που έφεραν επανάσταση στην ηλεκτρομηχανική, καθώς και άλλων 700 πρωτοποριακών ευρεσιτεχνιών.

Ο Τέσλα υποστήριζε πως: «Ένας ασύρματος πομπός δεν παράγει ερτζιανά κύματα, τα οποία είναι ένας μύθος, αλλά ηχητικά κύματα στον αιθέρα, που συμπεριφέρονται με κάθε τρόπο σαν αυτά στον αέρα, εκτός από το ότι, λόγω της μεγάλης ελαστικής δυνάμεως και εξαιρετικά μικρής πυκνότητας του μέσου, η ταχύτητα τους είναι αυτή του φωτός».

Η υπόθεση ήταν ότι καθώς η Γη κινείται διαμέσου τού συμπαντικού αιθέρα, θα έπρεπε να υπάρχει μια ανιχνεύσιμη διαφορά μεταξύ τής ακτίνας τής ταχύτητας τού φωτός που είναι προς τη φορά στροβιλισμού τής κίνησης της Γης από μια ακτίνα φωτός αντίθετης κατεύθυνσης προς αυτήν. Ακριβώς όπως συμβαίνει με την ταχύτητα που διαφέρει όταν κολυμπά κάποιος ακολουθώντας το ρεύμα τού ποταμού ή αντίθετα σε αυτό.

Οι επιστήμονες που υποστήριζαν την θεωρία του Αιθέρα είχαν αποδειχθεί τις εξής αξιωματικές ιδιότητες του : Ο Αιθέρας υπάρχει παντού, γεμίζει όλο το σύμπαν, διαπερνά κάθε ύλη, είναι η πηγή κάθε ενέργειας, μεταβάλλεται σε ύλη ή μάζα.

Εκπέμπει φως, αλλά είναι διαφανής. Δεν υπάρχει θερμότητα στον αιθέρα, δεν υπάρχει απώλεια ενέργειας. Ο Αιθέρας είναι ακίνητος, στάσιμος και αναπόδεικτος.

Το παγκόσμιο εξουσιαστικό «εγκατεστημένο», βλέποντας αυτή την τροπή της επιστήμης που θα οδηγούσε με μαθηματική ακρίβεια στην διάλυση της ίδιας της εξουσιαστικής δομής, σταμάτησε άμεσα ή, σε άλλες περιπτώσεις, διαβάθμισε επί ποινή προδοσίας, όλες αυτές τις έρευνες. Όπου δεν τα κατάφερε άμεσα, χρησιμοποίησε τον χλευασμό για την ηθική εξόντωση των ερευνητών.

Ο Άλμπερτ Αϊνστάιν ήταν ένας από αυτούς που εργολαβικά ανέλαβαν να απαξιώσουν τον Αιθέρα, αντιμετωπίζοντας τον ως αντίπαλο ή εχθρό επιστήμονα.

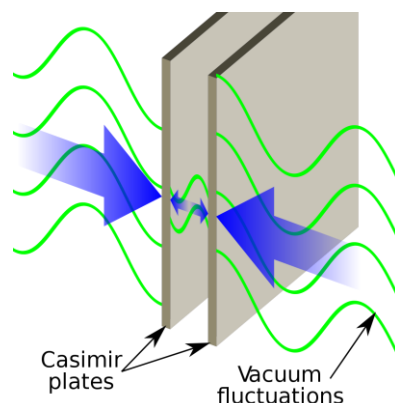
«Κατασκεύασε», λοιπόν, την θεωρία της Γενικής και Ειδικής Σχετικότητας, η οποία ουσιαστικά δεν ισχύει, παρά μόνο μέσα στο πλαίσιο ιδεατών και ανεδαφικών προσεγγίσεων της Φύσης.

Ενώ ο ίδιος ο Αϊνστάιν χρησιμοποίησε κατά κόρον τις θεωρίες και τα εργαλεία επιστημόνων που παρήγαγαν επιστημονική γνώση με βάση την υπόθεση της ύπαρξης του Αιθέρα, στην συνέχεια τον απέρριψε, με βάση μία σειρά συνειρμών που, ουσιαστικά, καταργούν την αιτιοκρατία στην Φυσική και εκδιώκουν την λογική από την έρευνα.

Παρόλα αυτά, έχει ήδη αρχίσει σε παγκόσμιο επιστημονικό επίπεδο η αποκαθήλωσή του, ενώ ήδη υλοποιούνται πειράματα τεράστιου κόστους για να καταδείξουν την ανεδαφικότητα των Θεωριών τής Σχετικότητας.

Το 1948 ένας Ολλανδός φυσικός ο Hendrick B. G. Casimir προέβλεψε ότι ένα ζεύγος μεταλλικών πλακών τοποθετημένες η μια πολύ κοντά στην άλλη σε κενό χώρο θα εμποδίσουν οποιαδήποτε εικονικά κύματα που έχουν μέγεθος μεγαλύτερο από το μεταξύ τους υπάρχον διάστημα. Θα έχουμε λοιπόν λιγότερα κύματα (ενέργειας) μεταξύ των πλακών από όσα θα υπήρχαν σε ένα κενό χώρο. Το αποτέλεσμα θα είναι η εξωτερική (των πλακών) μικρή δύναμη να ωθεί τις πλάκες να ενωθούν.

Σχηματική αναπαράσταση τής πειραματικής διάταξης με την οποία ανιχνεύεται η δύναμη Casimir, δηλαδή η οργόνη ή ο αιθέρας.

Για περίπου μισό αιώνα κανένας δεν είχε εξετάσει πειραματικά αυτή την πρόβλεψη, αν και οι φυσικοί θεωρούσαν τον ισχυρισμό ως αναπότρεπτο συμπέρασμα.

Τελικά, το 1996 ο Δρας Steve K. Lamoreaux που εργαζόταν τότε στο Πανεπιστήμιο Washington στο Seattle δημιούργησε μια υπερβολικά ευαίσθητη συσκευή η οποία περιείχε δύο πλάκες Kasimir και ένα σύστημα ζυγοστάθμισης, ολοκληρώνοντας έτσι το δύσκολο πείραμά του.

Η ελκτική δύναμη που διαπιστώθηκε ήταν γύρω στο 5% τής δύναμης που είχε προβλεφθεί θεωρητικά από την κβαντική ηλεκτροδυναμική, ένα γεγονός που συνιστούσε κολοσσιαία επιτυχία.

Το Νοέμβριο δύο ακόμα φυσικοί, οι Δόκτορες Unar Mlundeen και Anushree Roy από το πανεπιστήμιο τής Καλιφόρνιας στο Riverside εκτέλεσαν ένα πείραμα πολύ μεγαλύτερης ευαισθησίας, το οποίο έδειξε αποτέλεσμα στο όριο τού 1% τής τιμής που προέβλεπε η θεωρία.

Και άλλα κομμάτια δεδομένων έχουν βρεθεί στο Σύμπαν για την ύπαρξη ενός κενού πηγμένου από τον αόρατο αιθέρα – ή όπως αλλιώς ονομάζεται -.

Οι αστροφυσικοί γνωρίζουν εδώ και καιρό ότι υφίσταται πολύ λιγότερη "ορατή ύλη" – που είναι άμεσα ανιχνεύσιμη – από αυτήν που απαιτείται για να εξηγήσει πλήρως τις βαρυτικές δυνάμεις των γαλαξιών, των γαλαξιακών clusters και άλλων σωμάτων μεγάλης έκτασης. Η φύση των βαρυτικών δυνάμεων παραμένει άγνωστη, αλλά ένα γεγονός είναι σαφές. Το "κενό" διάστημα είναι οτιδήποτε άλλο από κενό. Ο αιθέρας εξακολουθεί να ζει». Τελικά στοχεύουν την ψυχή ;

Μεγαλύτερη προσέγγιση στο θέμα έχουν οι οπαδοί και οι ερευνητές φυσικοί των Κβαντικών Θεωριών και ειδικά εκείνων των Μη Τοπικών Πεδίων. Μέσα από την προσέγγιση του «κβαντικού συμπαντικού αφρού», με δειλά βήματα, η σύγχρονη Φυσική τείνει να επανανακαλύψει τον Αιθέρα.

Το ουσιαστικό από τις παραπάνω έρευνες είναι ότι, μέσα από αυτές τις επονομαζόμενες Κβαντικές Θεωρίες Μη Τοπικών Πεδίων, αναδύονται σταδιακά όλες οι λύσεις σε εκείνα τα προβλήματα, τα οποία για αιώνες η κατεστημένη επιστήμη ονόμαζε μεταφυσικά.

Το σημαντικό δε είναι, ότι ο άνθρωπος ως μέρος της Δημιουργίας αλλά και ως δημιουργός ο ίδιος των συστημάτων παρατήρησης της, φαίνεται ότι αλληλεπιδρά αρμονικά τόσο με την ίδια την Φύση που μελετά, όσο και με την συλλογική νοοσφαιρική κατάσταση των συνανθρώπων του, οι οποίοι αποτελούν μέρη αλλά και συμμετόχους της ίδιας Φύσης...

Το σίγουρο πάντως είναι ότι όποιος άνθρωπος ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΕΙ περί Αιθέρος, δεν πρόκειται ποτέ να κατασκευάσει μηχανές αντιβαρύτητας. Άρα θα παραμένει εγκλωβισμένος σε αυτόν τον πλανήτη.

Ούτε βέβαια θα μπορεί να αντιμετωπίσει τυχόν άλλες οντότητες που θα έχουν τέτοια τεχνολογία....

Μήπως τελικά αυτός είναι ο λόγος που ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ ΕΛΕΓΧΟΥΝ ΤΟΝ ΓΗΙΝΟ 'ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ' ΘΕΣΜΟΘΕΤΟΥΝ ΘΕΩΡΕΙΕΣ ΠΟΥ ΑΠΟΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ;

Σπύρος Μακρής

Ο αιθέρας είναι δονούμενη οντότητα

Συνέντευξη με τον Δρ. Φυσικών Επιστημών, Κωνσταντίνο Τομόπουλο

Ο Θεός αποτελείται από ενέργεια και συνειδητότητα. Δηλαδή, όταν έχεις ενέργεια και έχεις και συνειδητότητα, τότε έχεις την δυνατότητα της επιλογής των συμμετοχών και την δημιουργία της συμμετοχής σε συστήματα. Υπάρχουν συστήματα πάνω σε ένα σύστημα που χαρακτηρίζεται από μια ομάδα οντοτήτων, η οποία από τη φύση της και από τη φύση τους και από τις ιδιότητες από τις οποίες έχουν, μπορούν να δημιουργήσουν μια ομάδα που όλοι οι συμμετέχοντες θα αισθάνονται ασφαλέστεροι. Έτσι δεν θα κινδυνεύουν να χάσουν την ενέργειά τους. Τα κβάντα και οι κβαντώσεις εξαρτώνται και αυτές από τη συνειδητότητα, διότι αν αυτό το κβάντουμ έχει ταυτότητα υπάρξεως, για να υπάρξει πρέπει να έχει συνειδητότητα και ενέργεια. Ενέργεια από την πηγή της ενεργείας που είναι ο Θεός. Και ως εκ τούτου, δεν μπορεί να εννοηθεί το σύμπαν, το κβάντουμ και όλα αυτά που αναφέραμε, αν δεν υπάρχει μια βασική πηγή ενέργειας και μια βασική συνειδητότητα. Η συνειδητότητα δεν είναι όπως είναι η ενέργεια. Η ενέργεια μοιράζεται, ενώ η συνειδητότητα μερίζεται. Η διαφορά μεταξύ ενέργειας και συνειδητότητας είναι η διαφορά του διαιρώ και μερίζω, που σημαίνει ότι όταν διαιρώ από μια μονάδα έχω κάνει πέντε μονάδες, ενώ όταν μερίζω έχω μεν πέντε, αλλά δεν είναι ξεχωριστές, είναι υποχρεωτικά μέσα στο σύστημα. Το μεταβιολογικό ενεργοποιεί ορισμένες δυνατότητες τις οποίες έχει δώσει στο DNA του ο άνθρωπος.

Κύριε Τομόπουλε, ο αιθέρας, κατά την γνώμη σας, αποτελείται από σκοτεινή ενέργεια;

Ο αιθέρας είναι από σκοτεινή ενέργεια. Δεν είναι ούτε φως ούτε ύλη. Είναι δόνηση η οποία μπορεί να εκδηλωθεί ως ύλη και ως ενέργεια. Ο αιθέρας είναι παντού και οπουδήποτε, ακόμη και μέσα σε μια καρτέλα η οποία είναι 100% αιθέρας.

Ο αιθέρας ο οποίος πέρασε ως σπόρος, έγινε δένδρο, μετά έγινε ξύλο, το πήραμε και έγινε καρτέλα.

Όλα αυτά είναι ύλη και όπου υπάρχει ύλη είναι συμπυκνωμένη ενέργεια.

Ο αιθέρας είναι η συνειδητότητα; Είναι ο Θεός; Τι είναι;

Για να γίνει κάνει πρέπει να περάσει από συνειδητότητα. Ο ίδιος ο αιθέρας είναι εν δυνάμει ενέργεια και εν δυνάμει συνειδητότητα. Άμα πάρω τον αιθέρα μόνο του, είναι σαν να παίρνουμε κάτι που δεν είναι αυτό που νομίζουμε ότι παίρνουμε.

Ο αιθέρας είναι μια οντότητα η οποία έχει τη δυνατότητα να δονίζεται.

Δηλαδή, ο αιθέρας είναι δονούμενη οντότητα;

Ναι. Χωρίς δόνηση ο αιθέρας δεν μπορεί να φτιάξει κάτι. Ο ίδιος ο αιθέρας και όλη η σκοτεινή ενέργεια έχει συνειδητότητα και έχει Θεό μέσα, γι' αυτό έχει και χαρακτηριστικά δονήσεως. Η δόνηση είναι ένα από τα χαρακτηριστικά του αιθέρα.

Μας λέτε ότι η δόνηση είναι ένα από τα χαρακτηριστικά τού αιθέρα.

Τα άλλα χαρακτηριστικά ποια είναι;

Ότι μπορεί να γίνει ανάλογα με το μήκος κύματος, με τη συχνότητα των δονήσεων ό,τι θέλει και ό,τι χρειαστεί να κάνει. Από υδρογόνο και οξυγόνο μπορεί να γίνει το νερό. Και το υδρογόνο και το οξυγόνο όμως μπορούν να γίνουν από τον αιθέρα και όλα αυτά έχουν δικές τους δονήσεις το καθένα χωριστά. Αναλόγως αυτών των ιδιαιτέρων δονήσεων είναι και οι δυνατότητες που έχουν να συμμετέχουν σε συστήματα.

Κε Τομόπουλε, ποια είναι η άμεση σχέση που έχει ο αιθέρας με τον ανθρώπινο εγκέφαλο όσον αφορά την σκέψη, την νόηση και την φαντασία;

Όσο πιο συντονισμένη με τον αιθέρα είναι η ανθρώπινη ψυχή, τόσο πιο κοντά στο Θεό είναι ο άνθρωπος. Η συνειδητότητα τού ανθρώπου είναι ίδια με εκείνης της συνειδητότητας του Θεού, δηλαδή της ίδιας ποιότητας, αλλά δεν έχει εξ' υποθέσεως την ίδια δόνηση, όμως μπορεί να την αποκτήσει. Το γεγονός αυτό ταυτίζεται με την θέωση τού ανθρώπου.

Η έννοια "συντονισμός με τον αιθέρα" είναι άγνωστη στον περισσότερο κόσμο. Και όχι μόνο αυτό, βρισκόμαστε σε έναν κόσμο με κοινωνικές ανισότητες, πολέμους, ανίατες αρρώστιες, αδικίες, εκμετάλλευση από άνθρωπο σε άνθρωπο, πείνα. Ένα μεγάλο μέρος του πλανήτη βρίσκεται σε δυστυχία, βιώνει το έγκλημα, την απόλυτη ένδεια. Επομένως, οι συνθήκες που επικρατούν στην ανθρωπότητα δεν προσφέρονται για την επίτευξη ενός τέτοιου συντονισμού όπως μας λέτε.

Όταν προσευχόμαστε κάνουμε συντονισμό και έχουμε μια δυνατότητα επικοινωνίας με τον Θεό. Ο Σωκράτης διαλογιζόταν όλο το εικοσιτετράωρο. Μα δεν έχουν όλοι τη δυνατότητα να γίνουν φιλόσοφοι, και μάλιστα σε τόσο υψηλό επίπεδο όπως ο Σωκράτης.

Πάρτε για παράδειγμα τους Άγιους που δεν λιώνουν τα σώματά τους. Αυτοί όλοι είναι συντονισμένοι με το Θεό. Ο συντονισμός δεν γίνεται μόνο με το διαλογισμό, είναι να συμπεριφέρεσαι όπως ο Χριστός. Όλοι είμαστε δυνάμει θεοί και ο Χριστός ήταν ένας άνθρωπος ο οποίος δεν ήταν δυνάμει Θεός αλλά ήτανε πραγματικός Θεός. Ήταν πλήρως συντονισμένος με τον Πατέρα Του και δεν μπορούσε να αποσυντονιστεί.

Οι άνθρωποι που δεν έχουν πολλές δυνάμεις ή δυνατότητες να έχουν το συλλογισμό αυτό ή θέλουν αλλά δεν μπορούν να τον κάνουν πράξη, τους είναι δύσκολο, είναι συντονισμένοι με το Θεό;

Όλοι είναι συντονισμένοι. Ο Χριστός είπε:

"Αν γνωρίσετε εμένα, γνωρίζετε τον Πατέρα μου". Αυτό σημαίνει ότι είχε τη Θεία Χάρη να είναι Θεός.

Πολλοί θα αναρωτηθούν πώς μπορούμε να πούμε ότι όλοι είναι συντονισμένοι με το Θεό; Αυτή τη στιγμή που μιλάμε –το βλέπετε και εσείς τι γίνεται κάθε μέρα– άνθρωποι σε εμπόλεμες ζώνες διαπράττουν άπειρα εγκλήματα χωρίς τελειωμό.

Ασφαλώς είναι πολύ δύσκολο, αλλά όπως σας είπα και πάλι όλοι οι άνθρωποι είναι σε θέση να συντονιστούν με το Θεό. Η εξέλιξη της ανθρωπότητας εξαρτάται από το πόσο ο άνθρωπος θα ασχοληθεί με αυτό το θέμα και πόσο θα το καταλάβει.

Ο Θεός ταυτίζεται με τον αιθέρα. Ο αιθέρας, όταν δεν έχει συνειδητότητα, δεν έχει λόγο ύπαρξης. Δεν υπάρχει. Όπως το υδρογόνο και το οξυγόνο μας κάνουν και τα δύο μαζί το νερό. Άμα έχετε μόνο υδρογόνο, δεν μπορείτε να πιείτε νερό.

Ο αιθέρας δεν είναι απλώς ένας εκλεπτυσμένος ηλεκτρισμός που βρίσκεται πάνω από τους πλανήτες;

Όχι, είναι ο Θεός, ο οποίος χαρακτηρίζεται από αυτά τα δύο πράγματα: τον αιθέρα και την συνειδητότητα. Άμα λείπει το ένα δεν είναι τίποτα. Ο Θεός δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς συνειδητότητα. Ο άνθρωπος έχει την δυνατότητα με την πίστη του στο Θεό να του το δώσει ότι ζητήσει, εφόσον με την συνείδησή του βρίσκεται κοντά στον Θεό. Ο προορισμός του ανθρώπου είναι να γίνει όμοιος με τον Χριστό. Όλοι οι άλλοι προορισμοί είναι ψεύτικοι.

[ΠΕΡΙ ΑΙΘΕΡΟΣ \(ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑΣ \) - VIDEO I ►](#)

[ΠΕΡΙ ΑΙΘΕΡΟΣ \(ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑΣ \) - VIDEO II ►](#)

[ΠΕΡΙ ΑΙΘΕΡΟΣ \(ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑΣ \) - VIDEO III ►](#)

